

RETTEEN I HERNING DOM

afsagt den 10. februar 2022

Sag BS-21238/2021-HER

A
(advokat Martin Hauschild Høgholm)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen
(advokat Ulla Juhl Singh)

Denne afgørelse er truffet af dommer Mette Vinding.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 2. juni 2021.

Sagen drejer sig om, hvorvidt A er blevet påført en patientskade i forbindelse med mangelfuld eller forkert behandling.

Der er enighed om, at fristen efter § 58 d, stk. 2, i lov om Klage- og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet, til at indbringe sagen for retten udløb den 1. januar 2021, og at klagen derfor ved stævningens indlevering den 2. juni 2021 er indgivet for sent.

Retten har den 21. september 2021 udskilt spørgsmålet om, hvorvidt sagen skal afvises som følge af, at søgsmålsfristen var overskredet ved stævningens indlevering til særskilt forhandling og afgørelse, jf. retsplejelovens § 253, stk. 1 og 2.

A har nedlagt påstand om, at sagen tillades fremme.

Ankenævnet for Patienterstatningen har nedlagt påstand om, af sagen afvises.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Ankenævnet for Patienterstatningen har den 1. juli 2020 truffet afgørelse i en sag, der var indbragt af A. Det fremgår af afgørelsen:

"...

AFGØRELSE

Ankenævnet for Patienterstatningen er enig i Patienterstatningens afgørelser af 31. oktober 2019 og 16. januar 2020, som derfor stadfæstes.

A er ikke påført en skade ved behandlingen og har derfor ikke ret til erstatning.

..."

Der er til brug for sagen indhentet journal fra hjemmesygeplejen og lægelige oplysninger for perioden december 2020 til marts 2021.

A ansøgte den 17. marts 2021 om retshjælpsdækning. Han fik endeligt tilsagn om retshjælpsdækning den 1. juni 2021.

Forklaringer

A har forklaret, at han i december 2020 til marts 2021 var syg konstant, og han kunne ikke samle sig om noget. Han blev også indlagt et par gange. Han sov uafbrudt. Man fandt først senere ud af, at han havde en urinvejsinfektion. Han blev senere i 2021 så syg, at han røg ind på sygehuset, hvor han fik at vide, at hvis han var kommet to dage senere, så ville han være død. Han mener, at det var i februar/marts 2021, han kom på sygehuset. I januar/februar 2021 hang han "bevidstløs" i sin stol. Det var først omkring maj 2021, han begyndte at huske igen. En læge på Behandlingssted 1 sagde, at han havde fået forkerte piller i årevis, og da han fik frataget disse piller, fik han det godt igen. Han fik antibiotika i forbindelse med urinvejsinfektionen.

Hans kone sagde, at det startede i november 2020, og det var først i april eller maj 2021, han begyndte at være sig selv. Han kunne ikke se noget på sin computer, fordi han hele tiden faldt i søvn. Han kunne ikke en gang koncentrere sig om at spille tips. I november/december sad han bare og hang i sin kørestol. Da hans medicin blev ændret i foråret 2021, begyndte han at få det bedre.

Han havde fået for meget vanddrivende medicin. Han havde også fået noget morfin og nogle andre smertestillende piller. Herudover fik han vitaminer og noget til blæren, men det var først efter, at han fik en ny læge i foråret og fik ny medicin. Han fik ikke så mange piller i 2020. I 2020 fik han hovedsagelig vanddrivende piller. Hans tilstand i slutningen af 2020 og starten af 2021 kom langsomt snigende.

Det var ikke normalt, at han havde en puls på 153. Han har normalt en puls på 80-90. I december og januar målte han ikke som sådan sin puls. Han var træt hele tiden. Han kunne spise lidt, og så sad han og sov foran fjernsynet. Han husker ikke, at han havde en dialog med sin advokat i december 2020 og januar 2021. Han kunne ikke sætte noget sammen i sit hoved på det tidspunkt. Der gik lang tid, inden hans hoved begyndte at fungere igen. Det var tæt på hans fødselsdag hen på sommeren.

Han var i december 2020 og frem til marts 2021 ikke i stand til at vurdere, om han ville anlægge en retssag.

Da han modtog afgørelsen den 1. juli 2020, var han uenig i afgørelsen. Der var nogle ting, som han ikke syntes passede, men det gled fra ham. Han talte ikke med sin kone om afgørelsen. Han ønsker bare at få ret, og han ønsker som sådan ikke penge. Han overvejede ikke at klage på det tidspunkt, hvor han fik afgørelsen, fordi han kom fra det.

Hans søster havde i oktober 2020 sagt, at hun kunne se, at han havde det skidt. Han husker ikke, om det var ham, der kontaktede advokaten, men han tænker, at han må have kontaktet ham. Han husker ikke, hvornår han kom i kontakt med advokaten. Det kunne ikke være hans kone, der havde kontaktet advokaten, da hun ikke er involveret i sagen. Det er først i år, hun er blevet digital.

Han husker ikke, hvornår han besluttede sig for at klage over afgørelsen. Han husker ikke klart, hvornår han kontaktede advokaten. Han husker ikke, om han havde kontakt til advokaten i december 2020.

B har forklaret, at hun er gift med A. Han var i perioden fra december 2020 til marts 2021 ikke til at komme i kontakt med. Hun husker, at det var før jul, det blev svært at komme i forbindelse med ham, og det gik helt galt, da han faldt mellem jul og nytår. Hun mener, at han faldt nytårsaftensdag. Han faldt ud af sengen om morgenen. As tilstand havde været undervejs gennem et stykke tid. Man kunne godt snakke med A i december, men man kunne ikke tage en alvorlig snak med ham. Når man spurgte i vest, svarede han i øst. Dem, der kom i huset, kunne også mærke, at der var noget galt. De fik senere at vide, at det var, fordi hans hjerne var drænet, fordi han havde fået for

mange vanddrivende piller. Han får ikke længere så mange vanddrivende piller. Hun hjælper ikke A med pillerne, men hun ved, hvilke han får.

A fik lige så meget medicin før årsskiftet, som han får i dag, men den gang fik han for mange vanddrivende piller. A fik antibiotika i starten af 2021, fordi han havde blærebetændelse. A blev også indlagt på et tidspunkt på grund af blærebetændelsen, men så fik han antibiotika. Hun har talt lidt med A om at anlægge sagen, men han har ikke indviet hende så meget i sagen.

Det var før jul, hun bemærkede, at A var syg. Hans søster bemærkede det også. De var inde i november, da hun begyndte at bemærke det, og de var inde i december, da hun rigtigt bemærkede det. A begyndte på dette tidspunkt at spjætte.

A bruger kateder, og han har derfor tit haft blærebetændelse. Når han har blærebetændelse, bliver han træt, og han føler sig ikke godt tilpas. Op til nytåret 2020/2021 var der problemer med katederet. Hun ringede ind til vagtlægen og sagde, at han var meget syg, men vagtlægen ville ikke gøre noget. Hun ringede herefter til nattevagten på plejehjemmet, og der kom akut en sygeplejerske næste morgen.

A kunne slet ikke finde ud af at lave tips, som han plejede. Når han satte sig ind til computeren, gik der et par minutter, så sov han. A fik det først bedre en gang i marts 2021, hvor lægerne fandt ud af, at hans hjerne var drænet for vand på grund af for meget vandfortyndende medicin. De sagde, at hvis han var kommet to dage senere, ville det være sket med ham.

Når kateteret stopper, får A feber. A kan godt ind imellem få en høj puls. Hun ved ikke, om det gør ham mere træt. A bliver tit træt, og så er han ikke rigtig sig selv.

Han snakkede ikke om en retssag omkring den 1. januar 2021. A var ikke i stand til at vurdere, om han ville starte en retssag i perioden fra november 2020 til marts 2021. Hendes mand var i perioden konfus. Hun syntes, at A skulle have været sendt afsted på sygehuset, da hun efter nytåret var i kontakt med vagtlægen.

Hun husker ikke, hvornår A kontaktede advokaten.

Hun mener, at A har sagt, at han ville klage over afgørelse i sommeren 2020.

C har forklaret, at hun er hjemmehjælper, og hun kender A gennem sit arbejde. Hun er kommet hos ham de sidste 1½-2 år.

Hun kom i den periode, hvor A var sløj. Det var omkring julen 2020, A var sløj. A plejede ellers at være frisk. A kom kun med korte svar, og han sagde selv, at han ikke havde det godt. Han kunne også svare usammenhængende. A fik behandling, men hun ved ikke, hvad den bestod i. Det er et stykke tid siden, hun har været hos A. Hun ved ikke, hvor ofte hun kom i november/december, men hvis han var på hendes rute, kom hun der en gang dagligt. Hun husker tydeligt perioden op til jul. B sagde også, at han ikke var sig selv, og hun mindes også, at han sad og faldt i søvn, mens hun talte med B. De fandt ud af, at han havde en urinvejsinfektion.

Hun har ikke tidligere oplevet, at A har haft en urinvejsinfektion. A var absolut påvirket af det. A var ikke i stand til at træffe større beslutninger, og han faldt som sagt i søvn, mens hun talte med B.

Hun hjalp ikke med medicinen, da det er hjemmesygeplejersken, der hjælper med det. Hun husker ikke, om A kom i bedring i 2020. Hun husker kun den gang, hvor hun kom, hvor hun tænkte, at det er helt galt, men hun syntes ikke, at A blev bedre. Han var rigtig skidt, og hun var meget bekymret, fordi han ikke var sig selv. Han var normalt meget snakkesalig. Hun mener, at der var flere gange i perioden, hvor han var rigtig skidt, men han var særlig dårlig den ene gang, hvor han sad og hang. A var ikke sig selv i den periode, da han var meget skidt.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført: "...

ANBRINGENDER:

Dispensation fra fristen, jf. Klage- og erstatningslovens § 58 d, stk. 2 A modtog endelig afgørelse af Ankenævnet for Patienterstatning d. 1. juli 2020, jf. bilag 2.

Tidspunktet for hvornår A senest skulle indgive stævning til overholdelse af søgsmålsfristen, jf. Klage- og erstatningslovens § 58 d, stk. 2, var herefter d. 1. januar 2021.

Det fremgår af bilag 6 "Lægeligt materiale vedr. dispensation", at A i perioden op til og efter klagefristens udløb var særligt påvirket af et hårdt sygdomsforløb fra dec. 2020 og frem.

Forløbet påvirkede ikke kun A fysisk, men også psykisk. Under sygdomsforløbet havde undertegnede bl.a. flere telefonsamtaler med A, som han efterfølgende ikke kan erindre at have haft.

Pga. det voldsomme sygdomsforløb, var A desværre ikke i stand til at varetage sine egne interesser, hvorfor klagefristen d. 1. januar 2021 desværre ikke blev overholdt.

Straks A blev i stand til at forstå situationen blev der d. 17. marts ansøgt om retshjælp til anlæggelse af retssag. Hertil fremlægges anmodningen som bilag 7.

Retshjælpen blev betinget af, at det undersøgte hos Ankenævnet for Patientsikkerhed, hvorvidt der kunne opnås dispensation fra søgsmålsfristen, hvilket blev forelagt Ankenævnet d. 10. maj med besvarelse d. 11. maj 2021. Ankenævnet henviste til domstolene herfor. Korrespondancen fremlægges som bilag 8.

Retshjælpstilsagn blev modtaget d. 1. juni og stævning indgivet den efterfølgende dag. Selve tilsagnet fremlægges ikke af hensyn til klient-privilegiet. Tilsagnet medbringes dog til hovedforhandlingen, såfremt Ankenævnet for Patientsikkerhed måtte bestride oplysningen.

A har under forløbet været afgørende hindret i at træffe relevante beslutninger pga. sit sygdomsforløb. Efterfølgende har samtlige instanser, herunder såvel Ankenævnet for Patientsikkerhed som retshjælpen været kontaktet straks og stævning indgivet hurtigst muligt.

På det foreliggende grundlag gøres det derfor gældende, at der skal tilkendes dispensation fra klagefristen, jf. Klage- og erstatningslovens § 58 d, stk. 2.

...

Ankenævnet for Patienterstatningen har i sit påstandsdokument anført:

"...

2. ANBRINGENDER

Ifølge KEL § 58d, stk. 2, skal indbringelse af ankenævnets afgørelser ske inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

Ankenævnets afgørelse blev truffet og meddelt den 1. juli 2020, hvorfor søgsmålsfristen, jf. KEL § 58d, stk. 2, udløb den 1. januar 2021. Sagen, der er anlagt den 1. juni 2021, er således anlagt efter udløbet af søgsmålsfristen

på 6 måneder, og det gøres derfor gældende, sagen skal afvises, jf. KEL § 58d, stk. 2.

Det gøres i tilknytning hertil gældende, at der ikke er hjemmel i KEL § 58d, stk. 2, eller på andet retsgrundlag til at dispensere fra søgsmålsfristen.

Selv hvis der var hjemmel til dispensation, er der ikke fremlagt oplysninger, som giver grundlag for at bortse fra fristoverskridelsen. Det bemærkes i denne sammenhæng, at journalmaterialet i bilag 6 vedrører perioden fra 3. december 2020 og frem. Det er ikke dokumenteret, at A i perioden fra meddelelsen af ankenævnets afgørelse den 1. juli 2020 og frem til udløbet af søgsmålsfristen den 1. januar 2021 var fuldstændig ude af stand til at tage stilling til et sagsanlæg, subsidiært at A ikke kunne have været bistået i processen i forhold til behovet for stillingtagen til sagsanlæg inden for søgsmålsfristen.

Ifølge sygeplejefjournalnotat af 3. december 2020 (bilag 6, side 1) fremgår, at A "ringer først på aftenen. Er bange for at det nye KAD [kateter] er stoppet, da der ikke er løbet urin i posen de sidste 2 timer, og han syntes det spænder omkring blæren. Han har prøvet at "pumpe" uden resultat. Lover at kunne være der indenfor et par timer.

A ringer igen 1 time senere. Nu løber urinen igen. Besøg aflyses". Ovenstående journalnotat er det sidste, der beskriver As tilstand forud for, at fristen for at indbringe ankenævnets afgørelse for retten udløb. Som det fremgår af notatet, var A ved bevidsthed, idet han var i stand til at ringe til sygeplejersken og føre en samtale med hende. Det må således lægges til grund, at han også ville have været i stand til at føre en samtale med en advokat eller nærmeste pårørende med henblik på bistand med at indbringe ankenævnets afgørelse for retten inden søgsmålsfristens udløb. Det gøres følgelig gældende, at for det tilfælde, at retten måtte finde, at der foreligger et hjemmelsgrundlag for at kunne dispensere fra søgsmålsfristen i KEL § 59d, stk. 2, da er der i denne konkrete sag ikke grundlag for at foretage en sådan dispensation.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det lægges til grund som ubestridt, at A ved først at indbringe sagen den 2. juni 2021 har indbragt sagen for sent, jf. § 58 d, stk. 2, i lov om Klage- og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet, hvorefter søgsmåls-

fristen er 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt. Det lægges videre til grund, at han i forbindelse med ankenævnets afgørelse blev behørigt vejledt om søgsmålsfristen.

Der er som udgangspunkt ikke hjemmel til at fravige søgsmålsfristen, og der foreligger ikke sådanne undskyldelige omstændigheder, at retten finder grundlag for helt undtagelsesvis at se bort fra overskridelsen af fristen. Det forhold, at A i måneden forud for fristens udløb havde helbredsmæssige problemer, kan ikke føre til et andet resultat.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal A inden 14 dage betale sagens omkostninger til Ankenævnet for Patienterstatningen med i alt 25.000 kr. Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand, og er med moms, da sagsøgte ikke er momsregistreret.

Retten har ved fastsættelsen af beløbet til advokatbistand lagt vægt på sagens økonomiske værdi, dens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Sagen afvises.

A skal til Ankenævnet for Patienterstatningen betale sagsomkostninger med 25.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 10-02-2022 kl. 10:00

Modtagere: Sagsøgte Ankenævnet for Patienterstatningen, Advokat Martin
Hauschild Høgholm, Sagsøger A, Advokat Ulla Juhl Singh